

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/139/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120229980
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6120229980.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, práv. zast. Remedium Legal, s.r.o, advokátska kancelária, Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému X.. X. S., K.. XX.X.XXXX, I. R. XX/XXXX, XXX XX O., o zaplatenie 3.000,- EUR s prísl. a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 14Cb/43/2020-215 zo dňa 24.11.2021 jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 14Cb/43/2020-215 zo dňa 24.11.2021 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.000,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- EUR od 18.12.2018 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR, a druhým výrokom rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia žalovanej istiny a svoj návrh odôvodnil tým, že pohľadávku nadobudol od jeho právneho predchodcu, Slovenskej sporiteľne, a.s., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018. Dňa 19.9.2014 právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu č. 5062377981 o splátkovom úvere (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 26.8.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 25.8.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Žalobca poukázal na fakt, že ku dňu postúpenia pohľadávky, táto predstavovala sumu 5.597,45 EUR a pozostávala z istiny vo výške 4.681,16 EUR, riadneho úroku vo výške 400,50 EUR, z úroku z omeškania vo výške 361,79 EUR a z poplatkov vo výške 154,- EUR. Žalovaný od postúpenia pohľadávky nevykonal právnomu predchodcovi žalobcu ani žalobcovi žiadne úhrady. Napriek uvedenej výške pohľadávky, žalobca si žalobou uplatnil len pohľadávku vo výške 3.000,- EUR, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, nakoľko mal za to, že v konaní nebolo riadne preukázané postúpenie pohľadávky, taktiež mu nebolo oznámené postúpenie pohľadávky a zároveň mal za to, že pohľadávka už bola uhradená. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvoril so žalovaným dňa 19.9.2014 zmluvu. Sporné bolo to, či bol predmetný úver žalovaným splatený, či došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej úverovej zmluvy a či bolo postúpenie pohľadávky žalovanému

oznámené. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa primárne musel vysporiadať s touto námietkou, pričom mal za to, že žalobca bol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keď na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 mu bola riadne postúpená predmetná pohľadávka voči žalovanému, čo preukazuje príloha k zmluve o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom zo dňa 17.12.2018. Z tejto prílohy jednoznačne vyplýva o akú pohľadávku ide, číslo úverovej zmluvy, osoba dlžníka, ako aj ďalšie údaje, ktoré túto pohľadávku bližšie špecifikujú. Súd mal tiež za to, že žalovanému bolo oznámené postúpenie pohľadávky, čo vyplýva z podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 3.1.2019, v ktorom je uvedené presné číslo úverovej zmluvy č. 5062377981, ako aj klienta, a preto mal súd za to, že takéto oznámenie je dostatočne určité, aby žalovaný mohol svoj dlh spoznať. Je pravdou, že žalobca v konaní nepreukázal, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému jeho právnym predchodcom (postupcom) riadne doručené, keď na pojednávaní uviedol, že mu bolo doručené obyčajnou poštou, preto nebolo možné doručenie preukázať, avšak súd mal vzhľadom na ust. § 526 OZ za to, že žalovanému bolo oznámenie o postúpení pohľadávky doručené najneskôr doručením žaloby, pričom ani od tej doby žalovaný dlžnú pohľadávku neuhradil. Zákon pritom neupravuje formu ani obsah oznámenia, preto je postačujúce oznámenie postúpenia pohľadávky aj ústne, či napr. doručením žaloby, ktorej prílohou je tento dokument. Takéto oznámenie bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu (postupníka) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádzal bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Súd ďalej poukázal na to, že aj v prípade, ak by právny predchodca žalobcu ako postupca neoznámil žalovanému postúpenie pohľadávky, tento mohol svoj dlh plniť priamo jemu a dosiahol by tak zánik svojho záväzku, keďže postupca by bol povinný takéto plnenie prijať a následne by ho bol povinný vydať žalobcovi ako postupníkovi. Súd prvej inštancie uviedol, že to, že úver nebol žalovaným uhradený v plnej výške tak právnemu predchodcovi žalobcu, ako ani žalobcovi mal súd preukázané z platobnej histórie predloženej žalobcom v spojení so zmluvou o úvere, z ktorých vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 10.700,- EUR, avšak ten uhradil z neho len sumu 7.871,39 EUR, pričom z istiny bola uhradená suma 6.018,84 EUR, na poplatky bola uhradená suma 550,- EUR, na riadny úrok to bola suma 1.225,18 EUR a na úrok z omeškania suma 77,37 EUR. Z platobnej histórie, ako aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky vyplýva, že posledná splátka bola žalovaným uhradená dňa 31.5.2017, pričom právny predchodca žalobcu vzhľadom na porušenie platobnej disciplíny v zmysle úverovej zmluvy pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru ku dňu 25.8.2018, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 26.8.2018, ktorý mu bol doručený 4.9.2018, čo vyplýva z priloženej doručanky. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný bol právnym predchodcom informovaný o tom, že úver nebol uhradený a zároveň aj o dlžnej sume 5.519,49 EUR, ktorú žiadal právny predchodca žalobcu uhradiť do 15 dní. Súd neprihliadol na obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že podaním zo dňa 12.10.2017 odstúpil právny predchodca žalobcu od zmluvy a zrušil mu účet viazaný na predmetný úver, nakoľko tento ho v odstúpení upozornil, že v prípade, ak s bankou uzatvoril zmluvu, predmetom ktorej je poskytnutie úveru alebo kreditnej karty a v tejto zmluve bol dohodnutý spôsob splácania odpisovaním peňažných prostriedkov z uvedeného účtu, nadobudnutím účinnosti tohto odstúpenia nebude možné tento spôsob splácania úveru realizovať, pričom bol požiadaný, aby si zabezpečil splácanie úveru iným spôsobom. Záverom súd prvej inštancie k žalobcom uplatnenej výške pohľadávky vo výške 3.000,- EUR mal za to, že žalobca si v danom prípade uplatnil svoje dispozičné právo, keď požaduje od žalovaného úhradu len časti nesplatnej istiny, pričom táto v zmysle platobnej histórie predstavuje sumu 4.681,16 EUR. Žalovaný síce namietal zmätočnosť žalobcom predloženej platobnej histórie, avšak už z celkovo uhradenej sumy vyplýva, že úver nebol uhradený ani čo do výšky istiny, keď výška úveru bola 10.700,- EUR a žalovaný celkovo uhradil sumu 7.871,39 EUR. To samo o sebe už predstavuje sumu 2.828,61 EUR, pričom z čl. II zmluvy o splátkovom úvere vyplýva výška poplatku za spracovanie 165,- EUR a poplatok za správu úveru 5,- EUR mesačne. Aj keby z platobnej histórie neboli riadne preukázané úroky a úroky z omeškania, len z uvedenej celkovej splatnej sumy, ktorá by sa započítala na istinu a poplatky vyplýva, že dlh žalovaného je pri predmetnej pohľadávke vyšší než suma 3.000,- EUR, ktorú si uplatnil žalobou žalobca. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť spočívajúcu v uhrádzaní splátok úveru nesplnil, a preto považoval nárok žalobcu na zaplatenie časti istiny za poskytnutý úver v ním vyčíslenej výške za dôvodný a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a poukázal na to, že zmluva o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a žalobcom, predložená žalobcom v bežnej neoverenej kópii v tomto konaní je minimálne v časti týkajúcej sa pohľadávky voči žalovanému neplatná (resp. neplatná vo všeobecnosti), keďže je neurčitá a čo do obsahu nezrozumiteľná, lebo

neobsahuje žiadne relevantné a zmluvnými stranami verifikované a parafované prílohy pevne spojené s touto zmluvou, z ktorých by bolo nepochybné, že na žalobcu boli postúpené konkrétne pohľadávky, vrátane tej voči žalovanému. Akési dve A4 prílohy bez akýchkoľvek znakov, že boli/sú súčasťou spornej zmluvy, navyše rozdielného textu, ktoré žalobca predložil spolu so zmluvou v voľnej kópii namiesto v zmluve uvedeného CD nosiča, neosvedčujú vôbec nič. Príloha vo forme CD nie je nepochybný a určitý spôsob, ktorý by robil zmluvu určitou a zrozumiteľnou, aby vyhovovala základným požiadavkám na platnosť právneho úkonu v zmysle ust. § 37 OZ. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v tejto otázke. Súd sa vôbec nezaoberá námietkami žalovaného a nevysvetľuje, ako sa s nimi vypořiadal a z čoho usúdil a odvodil platnosť spornej zmluvy a aké úvahy ho k takému záveru viedli. V tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný. Žalobca nepredložil dôkaz, že by postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky voči žalovanému, čo aj prvostupňový súd správne konštatuje, aj keď súčasne sa nijako nevyporiadava s námietkou, že žalovaný popiera, že by sa s takouto listinou oboznámil, keďže namietal, že v predloženej dokumente - oznámení o postúpení z 3.1.2019 absentuje definovanie pohľadávky čo do titulu a výšky pohľadávky. Podľa žalovaného sa súd nevysporiadal s otázkou, že za predpokladu neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE v spojitosti, že nebolo žalovanému oznámené postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, nebola pohľadávka na žalobcu riadne pred podaním žaloby postúpená a žalobca nemal a nemá aktívnu legitímáciu na jej vymáhanie a nie je, resp. nebol nikdy aktívne legitímovaný na podanie žaloby voči žalovanému. Z toho pohľadu je potom nesprávny právny záver súdu, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené najneskoršie doručením žaloby zo strany súdu. Časová postupnosť tento záver neumožňuje: a/ oznámenie nebolo spolu so žalobou doručené/oznámené žalovanému postupcom, ale treťou osobou, čiže nie je splnená zákonná podmienka ust. 526 OZ, b/ žalobca ku dňu podania žaloby nebol aktívne legitímovaný na jej podanie a nie je doposiaľ, lebo až po doručení oznámenia o postúpení v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, túto aktívnu legitímáciu získava, čiže žaloba bola podaná neoprávnenou osobou, resp. predčasne a túto vadu nie je možné v konaní zhojiť konštatovaním, že oznámenie bolo doručené spolu so žalobou. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu zamietne. Žalovaný dodatočne namietal, že súd mal ex officio prihliadnúť na skutočnosť, že na postúpenie bankovej pohľadávky z bankového úveru je potrebné na vec aplikovať zákon o bankách a predpisy spotrebiteľského práva. Žalovaný opakovane namietal, že žalobca nepreukázal zaslanie a doručenie relevantného oznámenia o postúpení pohľadávky dlžníkovi zo strany postupcu a že žalobca splnenie podmienok zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Žalovaný v odvolaní neuviedol skutočnosť a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca v celom rozsahu trvá na svojich doterajších vyjadreniach a poukazuje na dôkazy, ktoré v konaní predložil.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že v totožnej veci vedenej pred totožným súdom pod sp. zn. 14Cb/23/2020 súd rozsudkom zo dňa 23.2.2022 vyhovel námietkam žalovaného, ktoré predniesol aj v tomto konaní. Žalobca v konaní 14Cb/43/2020 nepreukázal doručenie relevantnej výzvy (čo do titulu a výšky/ konkretizácie pohľadávky) zo strany banky žalovanému na úhradu neskoršie postúpenej pohľadávky v lehote min. 90 dní pred jej postúpením. Žalobca nepreukázal platné uzavretie Zmluvy o postúpení konkrétnej pohľadávky zo strany banky na žalobcu s riadnym dokladovaním ako samotnej zmluvy, tak jej príloh a žalobca nepreukázal, že by zo strany banky - postupcu, bolo postúpenie pohľadávky oznámené. S poukazom na uvedené a najmä s poukazom na nesplnenie podmienok § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zo strany banky - postupcu a žalobcu pri postúpení údajných pohľadávok voči žalovanému, žalovaný opakovane upozorňuje, že uvedené postúpenie pohľadávok je neplatný právny úkon tak, ako to už správne skonštatoval súd v konaní 14Cb/23/2020.

6. Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že ním predložené rozhodnutie nie je totožné s týmto konaním. Podľa odôvodnenia v predloženej rozhodnutí nebolo v danom konaní preukázané doručovanie Oznámenia o postúpení žalovanému. Žalobca má za to, že v tomto konaní dostatočne preukázal doručovanie Oznámenia o postúpení zo dňa 7.1.2019. Pre istotu opäť predkladá vrátenú zásielku doručovanú žalovanému, ktorá preukazuje doručovanie Oznámenia o postúpení zo dňa 7.1.2019 žalovanému. Preukazuje to číslo dokumentu LC09DS-7030, ktoré sa nachádza aj na vrátenej

obálke. Žalobca opäť považuje podané vyjadrenie žalovaného za opakujúce sa a bez relevantného odôvodnenia a žalobca sa k týmto tvrdeniam už vyjadril vo svojich podaniach, na ktorých zotráva.

7. K vyjadreniu žalobcu žalovaný uviedol, že Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1.2019 nebolo žalovanému doručované doporučene a nevie teda preukázať jeho doručenie. Ďalej poukázal na to, že nech už bolo alebo nebolo doručované, alebo ostalo nedoručené, nie je relevantným oznámením o postúpení pohľadávky s akýmkoľvek právnym účinkom, keďže absentujú podstatné náležitosti.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 28.11.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadreniami v odvolacom konaní, dospel súd k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

9. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne odkazuje. Na doplnenie odvolací súd uvádza:

12. Predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenia neuhradenej časti istiny zosplatneného úveru. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť túto pohľadávku s príslušenstvom zaplatiť tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

13. Odvolací súd totožne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca bol aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby. Postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu (banky - SLSP) na žalobcu (nebankový subjekt) odvolací súd vyhodnotil ako platné. Podľa názoru odvolacieho súdu nie sú naplnené zákonné predpoklady neplatnosti právneho úkonu - Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.12.2018.

14. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka: Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka: Ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>, 140 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>, § 145 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>, § 479 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>, § 589 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> a § 701 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom

o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovoľá.

17. Podľa § 267 ods. 1 Obchodného zákonníka: Ak je neplatnosť právneho úkonu ustanovená na ochranu niektorého účastníka, môže sa tejto neplatnosti dovoľávať iba tento účastník. To neplatí pre zmluvy uzatvorené podľa druhej časti tohto zákona.

18. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách: Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20180901.html>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20180901.html>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Žalovanému bol úver poskytnutý na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 19.9.2014 vo výške istiny 10.700,00 EUR a to ako podnikateľovi s DIČ: 1025082982 ako MIRKO podnikateľovi (čl. I zmluvy). V čl. I je ako účel úveru uvedené financovanie prevádzkových resp. investičných potrieb dlžníka v súlade s jeho predmetom činnosti. Z uvedeného je potrebné dospieť k záveru, že sa nejedná o spotrebiteľský úver.

21. Zo súdneho spisu vyplýva, že SLSP zaslala žalovanému:

- oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 26.8.2018 s výzvou na zaplatenie (žalovanému doručené podľa doručenky dňa 4.9.2018, č. I. 128),
- výzvu na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní listom zo dňa 10.7.2018 (žalovanému podľa doručenky doručená 27.7.2018, č. I. 126),
- výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 12.9.2018 (č. I. 76),
- oznámenie o postúpení pohľadávky SLSP datovala dňa 3.1.2019 (č. I. 97).

22. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pokusom o zmier zo dňa 17.1.2020 s podacím hárkom na poštu zo dňa 20.1.2020 (č. I. 95).

23. Z vyššie uvedeného vyplýva, že SLSP oznámila žalovanému zosplatenie úveru a vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy výzvou zo dňa 26.8.2018 doručenu 4.9.2018 a teda do postúpenia pohľadávky zmluvou zo dňa 17.12.2018 uplynulo viac ako 90 dní, v lehote ktorej žalovaný svoj záväzok nesplnil, čiže ku dňu 17.12.2018 boli splnené zákonné podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky banky osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta, teda nie je možné dospieť k záveru o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor s §90 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o rozsudok v inom spore proti žalovanému - č. k. 14Cb/23/2020-318 zo dňa 23.2.2022, tento bol vydaný na inom skutkovom základe, kedy banka nepreukázala dodržanie lehoty 90 dní podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách , preto súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

24. Preskúmaním platnosti postúpenia pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.12.2018, odvolací súd dospel k záveru, že SLSP postúpila pohľadávku s príslušenstvom podľa prílohy

č. 1 na žalobcu s tým, že údaje týkajúce sa postupovaných pohľadávok sú evidované na CD nosiči podľa čl. VIII ods. 8.5. zmluvy v rozsahu podľa Prílohy č. 1 k tejto zmluve. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže je podľa neho neurčitá a čo do obsahu nezrozumiteľná, lebo neobsahuje žiadne relevantné a zmluvnými stranami verifikované a parafované prílohy pevne spojené s touto zmluvou, z ktorých by bolo nepochybné, že na žalobcu boli postúpené konkrétne pohľadávky, odvolací súd uvádza, že so závermi súdu prvej inštancie sa plne stotožňuje a len dodáva, že z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, o akú pohľadávku ide, číslo úverovej zmluvy, osoba dlžníka, číslo účtu, splatnosť úveru, poskytnutá suma, zostatok pohľadávky, istina, úroky, poplatky počet dní omeškania, ako aj ďalšie údaje, ktoré túto pohľadávku identifikujú. Z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu možno dospieť k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky je určitá a zrozumiteľná aj pokiaľ ide o odkaz na prílohu č. 1 a CD nosič, pričom v ďalšom súd odkazuje na odôvodnenie súdom prvej inštancie v ods. 13. napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje, t.j. zmluva o postúpení pohľadávky nie je neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ.

25. Ďalej odvolací súd preskúmaval oznámenie o postúpenie pohľadávky a dospel k záveru, že príp. neoznámenie postúpenia pohľadávky nemá vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky, nakoľko žalovaný mal možnosť splniť svoj záväzok zaplatením SLSP, tak však neurobil. Nie je potom v súlade so zásadami poctivého obchodného styku poskytnúť právnu ochranu subjektu, ktorý svoju povinnosť nesplnil ani voči jemu známemu veriteľovi, pričom záväzok nesplnil ani počas prebiehajúceho súdneho konania. Skutočnosť, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky do rúk žalovaného pred podaním žaloby, nebráni žalobcovi domáhať sa zaplatenia dlžnej sumy v súdnom konaní ak preukázal, že na neho bola pohľadávka platne postúpená. Odvolací súd teda konštatuje, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby.

26. Súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny ako dôvodný, pričom v konaní neboli žalovaným efektívne popreté skutkové tvrdenia žalobcu a súd správne pri rozhodovaní vychádzal zo zmluvy o úvere, kedy právna predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 10.700,- EUR, pričom vzhľadom na porušenie platobnej disciplíny žalovaného, právny predchodca žalobcu pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru ku dňu 25.8.2018, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 26.8.2018, ktorý mu bol doručený dňa 4.9.2018.

27. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil závery súdu prvej inštancie, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, nakoľko je správny aj pokiaľ ide o príslušenstvo a nárok na náhradu trov konania priznaný v súlade s § 255 C.s.p.

28. Odvolací súd zvyrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998).

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní úspešný. S poukazom na ust. § 262 ods. 2

C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).